

seguit de la mort, fasi el temps que vulgui del ingrés, i això ne tenim desgraciadament proves pràctiques en els companys Drs. Briansó, de Reus i Cuchí, de Tarragona, que les respectives famílies cobraren tot seguit.

Al fer aquesta comparació, no és més que per demostrar, de modo ben clar, lo que havem apuntat ai començament, de que el Sindicat, amb la Mutual ens resolts als metges molt millor els problemes morals i de previsió que vol sol·lucionar la nova Associació, i si be creiem, que no és per demés altres entitats, en la forma qu'està concebuda l'Associació Mèdico-Farmacèutica de les Comarques Tarragonines, podria, al nostre entendre, *perjudicar el foment de la nostra Mutual*, i a l'ensem del Sindicat. Dic això, perquè si la majoria de senyors Metges que integren i senten gran entusiasme per la nova Associació, que segons ells resolts els problemes morals i materials de la classe mèdica, no perteneixien ni perteneixen encara al Sindicat, ni menys a la Mutual, menys hi ingresaran quan marxi la nova Associació, que segons ells els sol·luciona el problema.

Per tant, jo crec que'l primer que's tindria de fer és que tots els metges de Catalunya ingressessin al Sindicat i seguidament a la Mutual, perquè aquesta resolts de modo satisfactori els *problemes de previsió* i el Sindicat els de *companyerisme i morals* que's poden presentar, i nosaltres no ho diem perquè ens ho sembli, sinó perquè pràcticament hem tingut infinitat de casos que demostren amb fets lo que defensem.

Ara havem parlat dels metges, i realment l'únic que sol·luciona la nova Associació, que no resolts ni el Sindicat de Metges ni la Mutual, és el problema de la classe Farmacèutica, per això creiem nosaltres que aquets companys són els que tenen raó de defensar-la.

De tots modos, jo crec que amb bona voluntat tot se pot arreglar, puix podria buscar-se la manera de que el companys farmacèutics poguessin ingressar a la nostra Mutual, i d'aquesta manera, gaudirien dels mateixos avantatges de previsió que'ls metges.

A tal objete, proposo s'indiqui a la Directiva del Sindicat i als cap-devaners de la Mutual, estudiïn amb interés aquest assumpte i procurin resoldre'l, puix crec seria de gran profit moral i material, car segons tinc entés, la Mutual serà més potent i econòmica, quans més mutualistes la integrin.

Aquestes són les idees que se m'han suggerit, després de l'estudi de l'assumpte i la discussió del mateix, restant-me sols donar les gràcies als companys de Tarragona, Tortosa i Valls per les moltes atencions que ens han tingut, i felicitar-los per ses ini-

ciatives, esperant que faran quant puguin per ingressar al Sindicat, cooperant a ajudar-nos, a poguer trobar la manera de poguer ser tots uns, que fora el desig nostre.

NOTA. — L'unió de metges i farmacèutics constitueix un fi que fa temps persegueix el Sindicat amb verdader delit, amb verdadera ansia. No es arribada encara l'hora i no es pas per culpa nostra.

La Secció Comarcal de Reus i l'Unió Mèdico-Farmacèutica Tarraconense.

A instàncies dels organitzadors de l'Unió Mèdico-Farmacèutica Tarraconense, la Secció Comarcal de Reus va celebrar una reunió el dia 7 de Juny, assistint-hi també representants de Tarragona, Tortosa i Valls, quins sollicitaven el nostre ingrés a la mencionada Unió.

Aquesta Secció, que té demostrat son gran entusiasme per tot ço que contribueixi al progrés i engrandiment del Sindicat i de la Mutual Mèdica, únic i genuí llaç d'unió de tota la classe mèdica, va tenir el pressentiment de que una nova organització podria ésser de moment perjudicial i pitjor en el futur pel Sindicat i la Mutual. En una reunió general ja va tractar-se d'aquest assumpte, i l'opinió dominant, per no dir unànim, no acullí amb l'entusiasme dels seus patrocinadors, la formació d'una nova associació i va aprovar-se l'abstenció d'ingressar a la mateixa.

Els autors del projecte i els seus acompanyants, companys tots molt estimats, que senten tot el carinyo i predilecció per llur obra, s'esforçaven amb tota mena de raons que el bon desig feu suggerir-los-hi, en demostrar que no existia cap antagonisme entre abdues entitats; tant és així—digueren—que pensaven i tenien intenció d'ingressar al Sindicat i a la Mutual. No hi havia, doncs, lloc a estranyesa que fossim nosaltres, vers apologistes d'una obra ja existent i amb tant èxit practicada en els seus tres anys de funcionar, que mostressim sorpresa al reconeixer l'entusiasme i fè d'apòstols amb que treballaven per l'Unió Mèdico-Farmacèutica i que no ho fessin amb la mateixa fè i propi entusiasme pel nostre Sindicat i Mutual, honorant-nos amb llur valuosa cooperació.

Per tal que es vegi el nostre fraternal desig de companyonia, recullim una indicació que bé podria ésser el nexa d'unió i de major poder i per si el Sindicat conceptúa convenient estudiar-ho.

El secretari de la Secció, Sr. Trias, partidari dels més entusiastes, proposa que la classe farmacèutica ingressi a la Mutual (jo hi afegiré: perquè no totes les classes sanitàries?), estudiant la manera que pogués promoure's. Aleshores quedaria resolt ço que l'Unió Mèdico-Farmacèutica intenta, ja